

Men problemet for mange landmænd er jo, at når man skal op på 0,3 ha, kan man ikke få nok, og det er jo derfor, vi netop foreslår, at man også skal kunne få mindre stykker end 0,3 ha.

Jeg ved ikke, om det kan betyde noget særligt misbrug for bjergbønderes vedkommende. Netop i bjergegnene er der jo masser af miljøfølsomme områder, så det var måske meget rimeligt, at man netop tog miljøhensyn, når man skulle braklægge også i bjergområder; det vil jeg slet ikke blande mig i. Men problemet med at udnytte muligheden for at bruge åstrækningerne som braklægningsområder er netop, at de tit er for små til, at de kan komme ind under reglerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Der er jo mange gode ideer også i dette beslutningsforslag. Selvfølgelig skal vi bruge braklægningsordningerne, så vi får størst mulig miljøgevinst. Desværre er det til tider vanskeligt at gøre det selvfølgelig til virkelighed, når først EU er med som samspilspartner, og forslagsstillerne af alle burde jo vide, at der er nogle stærke begrænsninger på, hvad vi selv kan gøre via dansk lovgivning. Ja, som landbrugsministeren allerede har nævnt, kan vi faktisk slet ikke lovgive på dette område, men kun fastsætte regler via bekendtgørelser. Med de nuværende regler er det eksempelvis ikke muligt at pålægge landmanden at braklægge bestemte jorder. Man kan aftale sig frem, og det gør man heldigvis også med stor succes mange steder f.eks. i Storstrøms Amt.

Vores nationale råderum er begrænset. Det betyder ikke, at vi skal sidde med hænderne i skødet – lad os dog prøve at få ændret reglerne i EU, når de nu ikke passer os. Vi har bl.a. arbejdet på, at landbrugsarealer, som udtages af miljøhensyn, skal kunne medregnes i hektarstøtteordningen, og det er jo en væsentlig forbedring.

Jeg er glad for, at partierne Venstre og De Konservative nu vil være med til i det hele taget at arbejde for, at vi får større fleksibilitet på dette område, når vi deltager i forhandlingerne i EU.

I virkeligheden burde vi jo lave denne braklægningsordning fuldstændig om, for det er ikke særlig kløgtigt, at 15 pct. af produktionsjorden skal udtages. Det, vi burde gøre, var at sige: Vi tager en del af jorden ud, og lægger den miljøbrak af hensyn til grundvand, af hensyn til andre miljømæssige værdier, og resten burde vi bruge til at ekstensivere landbruget, så vi altså

producerede mindre på de andre hektarer, når vi nu skal have produktionen nedbragt. Hvis vi havde valgt den løsning, kunne vi have nedbragt pesticidforbruget ganske gevaldigt. Det samme med kvælstofforbruget.

Vi kunne så oven i købet indrette støtteordningerne bedre – og nu ved jeg, at det, jeg siger, bliver virkelig farligt, men det er ikke desto mindre rigtigt – støtteordningerne burde være indrettet fuldstændig anderledes: I stedet for at give den blinde hektarstøtte burde de ændres til at støtte produktionsformen, så vi gav tilskud til det miljøvenlige landbrug, til et landbrug, hvor man nedbragte forbruget af pesticider og kvælstof.

Kombinerede vi så det – og nu kommer vi langt ud – med en ordentlig økologisk skattereform, hvor vi sænkede afgifterne på arbejdskraft og til gengæld havde højere afgifter på ressourcer og pesticider eksempelvis, så ville vejen være banet for et bæredygtigt landbrug for det første, og for det andet for det rene grundvand også til dem, der kommer efter os.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Braklægningsordningen og kravet om braklægning er jo nok en af de mest sindssyge ting, vi har fået ud af vores EU-medlemskab. Alle landmænd, alle fornuftige landmænd vender sig også imod det. Og endnu mere sindssyg bliver ordningen, når det ikke engang er brak mere, fordi man må dyrke energiafgrøder og sprøjte med pesticider på det. Så er det jo en floskel, der ikke har noget med virkeligheden at gøre, for det er jo faktisk energimæssig produktion, og det er ene og alene for at holde dyrkningspriserne oppe, sådan at man kan konkurrere på bedre vilkår herhjemme.

Vi vil gerne være med til at give braklægningsordningen et grundstød på alle mulige leder og kanter. Helt tåbeligt er det, at man ikke har miljøeffekten. Den største miljøeffekt af braklægningsordningen vil man få, hvis man sagde, at alle økologiske landmænd var fri for braklægningen. De ville jo opfylde braklægningsformål, netop at reducere produktionen med de mindst 15 pct., som mange siger at den økologiske produktion bliver reduceret med. Derfor ville det være det mest oplagte.

Den anden ting er, at det også var fornuftigt at lave vedvarende braklægning langs alle vandløb og åer, og derfor vil vi meget gerne støtte forslaget om, at man laver det også i smalle bræmmer ned til 12-15 m, som også andre